

- verwijzing van het BHIM in de kosten van beide gedingen;
- veroordeling van VICINI SpA tot vergoeding van SIC voor alle kosten van de gedingen voor de oppositieafdeling en de kamer van beroep.

Middelen en voornaamste argumenten

Het arrest van het Gerecht is ontoereikend en tegenstrijdig gemotiveerd. Op grond van het feit dat het grafische element visueel domineert ten opzichte van het woordelement van het aangevraagde merk en dat de woorden „Giuseppe” en „Design” zijn toegevoegd aan het woord „ZANOTTI”, kan niet worden geconcludeerd dat geen gevaar van verwarring van de conflicterende merken kan bestaan, gelet op de intrinsieke eigenschappen van de betrokken elementen, met name het ontbreken van onderscheidend vermogen ervan.

Voorts heeft het Gerecht ten onrechte geconcludeerd dat het woord „ZANOTTI”, zijnde het woordelement van het aangevraagde merk, op zich geen onderscheidende functie heeft waardoor in dit opzicht geen gevaar voor verwarring van de conflicterende merken kan ontstaan.

Hogere voorziening ingesteld op 5 juni 2013 door Società Italiana Calzature SpA tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 9 april 2013 in zaak T-337/11, Società Italiana Calzature SpA/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM)

(Zaak C-309/13 P)

(2013/C 233/04)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Società Italiana Calzature SpA (vertegenwoordigers: A. Rapisardi en C. Ginevra, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), VICINI SpA

Conclusies

- vernietiging van arrest nr. 564400 van 9 april 2013 van het Gerecht van de Europese Unie in zaak T-377/11, dat op die datum is betekend, en toewijzing van de vordering die Società Italiana Calzature SpA („SIC”) in eerste aanleg heeft ingediend, door de beslissing van de tweede kamer van beroep van het BHIM van 8 april 2011 in zaak R 918/2010-2 te vernietigen en te verklaren dat inschrijving van gemeenschapsmerk nr. 4337754 van VICINI moet worden geweigerd wegens gebrek aan nieuwheid, doordat het in die mate overeenstemt dat gevaar voor verwarring bestaat met het oudere woordteken ZANOTTI, dat in de Europese Unie is ingeschreven onder nr. 244277 en waarvan SIC houder is;
- verwijzing van het BHIM in de kosten van beide gedingen;

- veroordeling van VICINI SpA tot vergoeding van SIC voor alle kosten van de gedingen voor de oppositieafdeling en de kamer van beroep.

Middelen en voornaamste argumenten

Het arrest van het Gerecht is ontoereikend en tegenstrijdig gemotiveerd. Op grond van het feit dat het grafische element visueel domineert ten opzichte van het woordelement van het aangevraagde merk en dat de woorden „By” en „Giuseppe” zijn toegevoegd aan het woord „ZANOTTI”, kan niet worden geconcludeerd dat geen gevaar van verwarring van beide merken kan bestaan, gelet op de intrinsieke eigenschappen van de betrokken elementen, met name het ontbreken van onderscheidend vermogen ervan.

Voorts heeft het Gerecht ten onrechte geconcludeerd dat het woord „ZANOTTI”, zijnde het woordelement van het aangevraagde merk, op zich geen onderscheidende functie heeft waardoor in dit opzicht geen gevaar voor verwarring van beide merken kan ontstaan.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litouwen) op 7 juni 2013 — Užsienio reikalų ministerija/Vladimir Peftiev, BelTechExport ZAO, Sport-pari ZAO, BT Telecommunications PUE

(Zaak C-314/13)

(2013/C 233/05)

Procestaal: Litouws

Verwijzende rechter

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Užsienio reikalų ministerija (Ministerie van Buitenlandse Zaken)

Verwerende partijen: Vladimir Peftiev, BelTechExport ZAO, Sport-pari ZAO, BT Telecommunications PUE

Andere partij in de procedure: Finansinių nusikaltimų tyrimų tarnyba prie Vidaus reikalų ministerijos (dienst onderzoek financiële criminaliteit, verbonden aan het Ministerie van Binnenlandse Zaken)

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 3, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 765/2006 ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat de autoriteit die bevoegd is voor de toepassing van de vrijstelling als bedoeld in artikel 3, lid 1, sub b, van die verordening, bij haar beslissing om die vrijstelling al dan niet te verlenen over een absolute beoordelingsvrijheid beschikt?

- 2) Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, door welke criteria moet die autoriteit zich laten leiden en door welke criteria is zij gebonden bij haar beslissing om de in artikel 3, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 765/2006 van de Raad van 18 mei 2006 opgenomen vrijstelling al dan niet te verlenen?
- 3) Moet artikel 3, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 765/2006 van de Raad van 18 mei 2006 aldus worden uitgelegd dat de autoriteit die bevoegd is voor de verlening van voornoemde vrijstelling, bij de beoordeling of de gevraagde vrijstelling al dan niet moet worden verleend, onder andere rekening mag of moet houden met de omstandigheid dat de verzoekers die het verzoek indienen, hun grondrechten (in dit geval het recht op een beroep in rechte) willen doen gelden, maar ook moet verzekeren dat, indien de vrijstelling in het specifieke geval wordt verleend, de doelstelling van de vastgestelde sanctie niet wordt doorkruist en de vrijstelling niet wordt misbruikt (bijvoorbeeld indien het geldbedrag dat bestemd is voor het verzekeren van een beroep in rechte, kennelijk onevenredig zou zijn in verhouding tot de omvang van de verleende juridische diensten)?
- 4) Moet artikel 3, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 765/2006 van de Raad van 18 mei 2006 aldus worden uitgelegd dat het feit dat de voor de betaling van juridische diensten bestemde tegoeden waarop de vrijstelling betrekking heeft, onrechtmatig zijn verkregen, een mogelijke rechtvaardiging kan opleveren om de in die bepaling opgenomen vrijstelling te weigeren?

(¹) Verordening (EG) nr. 765/2006 van de Raad van 18 mei 2006 betreffende beperkende maatregelen tegen president Loekasjenko en bepaalde functionarissen van Belarus (PB L 134, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein hallinto-oikeus (Finland) op 11 juni 2013 — X

(Zaak C-318/13)

(2013/C 233/06)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Korkein hallinto-oikeus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: X

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 4, lid 1, van richtlijn 79/7/EEG (¹) (betreffende de geleidelijke tenuitvoerlegging van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen op het gebied van de sociale zekerheid) aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale regel op basis waarvan het verschil in levensverwachting tussen vrouwen en mannen als actuariel criterium wordt betrokken bij de berekening van een wet-

telijke socialezekerheidsuitkering ter zake van een bedrijfsongeval, wanneer het gebruik van dit criterium ertoe leidt dat de uitkering in de vorm van een eenmalige vergoeding die aan een man betaald wordt, lager uitvalt dan de uitkering die een vrouw van dezelfde leeftijd zou ontvangen, die voor het overige in dezelfde omstandigheden verkeert?

- 2) Bij een bevestigend antwoord op de eerste vraag, is in deze zaak sprake van een voldoende gekwalificeerde schending van het Unierecht als voorwaarde voor aansprakelijkheid van de lidstaat, met name wanneer in aanmerking wordt genomen dat:

— het Hof zich in zijn rechtspraak niet uitdrukkelijk heeft uitgesproken over de vraag of seksegerelateerde factoren in aanmerking kunnen worden genomen bij de vaststelling van uitkeringen van wettelijke socialezekerheidsstelsels die binnen de werkingssfeer van richtlijn 79/7 vallen;

— het Hof in het arrest Belgische Verbruikersunie Test-Aankoop e.a. (C-236/09) artikel 5, lid 2, van richtlijn 2004/113/EG (²) (houdende toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen bij de toegang tot en het aanbod van goederen en diensten), dat de inaanmerkingneming van dergelijke factoren toelaat, ongeldig heeft verklaard, maar een overgangperiode vóór het van kracht worden van de ongeldigheid heeft gelast, en

— de Uniewetgever in de richtlijnen 2004/113 en 2006/54/EG (³) (betreffende de toepassing van het beginsel van gelijke kansen en gelijke behandeling van mannen en vrouwen in arbeid en beroep) onder bepaalde voorwaarden heeft toegestaan dat dergelijke factoren in aanmerking worden genomen bij de berekening van de prestaties in de zin van deze richtlijnen, op grond waarvan de nationale wetgever ervan is uitgegaan dat seksegerelateerde factoren in aanmerking kunnen worden genomen in het kader van het wettelijke socialezekerheidsstelsel in de onderhavige zaak aan de orde is?

(¹) PB L 6, blz. 24.

(²) PB L 373, blz. 37.

(³) PB L 204, blz. 23.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) op 20 juni 2013 — Marjan Noorzia

(Zaak C-338/13)

(2013/C 233/07)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof